

4. neděle postní

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 21 Březen 2020 09:28 -

Někteří mě vyzvali, že bychom mohli uspořádat adoraci před velikonoce, a střídat se po jednotlivých hodinách. Na tom se ještě později domluvíme. Jinak je možné přicházet ke sv. Bartoloměji v pondělí, středa, pátek, /od 18 -19.00/ nakonec k tomu také vybízí arcibiskup Graubner ve své výzvě, kterou jsem vám poslal.

S pozdravem o. Josef

(4. neděle postní - sv. Jan 9. kapitola 1 – 41 verš)

Milí farníci a přátelé,

stále na vás všechny myslím v modlitbách a žehnám vám každý den i celému městu s prosbou, aby nás přímluva P.

Marie ochránila od nemoci a mohli jsme se opět setkat jako jedna rodina na Chlumku.

V jednom pořadu jsem zachytil rozhovor, kde se mluvilo o dětech. Děti touží po tom, aby si s nimi rodiče hráli, ale v zápětí

bylo řečeno, že jinak je tomu u mládeže, ti prý řeknou, dejte nám „pokoj“ my máme svůj mobil.

A v našem světě jde o to,

kdo více zaujme člověka. Bojuje se o naši pozornost. Získat zájem, o to jde. Bůh je takový, že zápasí o nás, na co se díváme,

jak rozumíme světu, jak se díváme na Boha, pod jakým zorným úhlem.

Na čtvrtou neděli postní čteme z 9. kapitoly Janova evangelia. Na chvíli se vraťme na počátek evangelia (Jan 1,

4), kde čteme: V něm byl život a ten život byl světlem lidí. V Ježíši se nám svět ukazuje v jiném obraze a v jiných

perspektivách. Pánu Bohu jde naší pozornost.

Položme si otázku, jak se lidé dívali v tehdejší společnosti na slepotu. Dnes to vnímáme jinak, než tomu bylo v době

apoštolů. Pokud měl takový člověk zázemí v rodině, byl její součástí, postarali se o něho, a pokud ne, pak musel žebrot na

ulici a byl odkázaný, zda mu někdo něco dá. Postupně se tento postoj měnil. Francouzská akademie vět, myslím si, že v tom

byla první, podílela se na vydání slepeckého písma. Pohled se postupně změnil, tito lidé byli ve společnosti přijati.

Jaký postoj zaujali učedníci? Vidí slepého člověka a to první, co je napadlo, kdo

hřešil... Vycházelo se z představy,

požehnání je dobro, které dává Bůh. Nic se neděje bez příčiny a tak, proč je ten člověk slepý?

Je tam hřích! Tady je nemalé

pokoušení takto se dívat na svět kolem nás. Bible to vidí jinak. Když se ti něco přihodilo, přemýšlej takovým způsobem, aby

ses z toho poučil a něco pro sebe získal. Člověk se také může na utrpení dívat, jiným pohledem, někdo mi ublížit a já za nic

nemohu. To ale není postoj člověka, který uvěřil v Ježíše Krista, na kterém se zjevily Boží skutky. Takový je pohled bible. Je

to vždy určité tajemství, proč je tady utrpení. Máme se z toho poučit, a ptát se, jak by nás to mohlo přiblížit k Bohu.

4. neděle postní

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 21 Březen 2020 09:28 -

Pak je tam popsán způsob samotného uzdravení. Plivl na zem a udělal bláto a pomazal mu oči. To je sice představitelné, ale z našeho pohledu takový člověk by spíš oslepl po takové způsobu léčení. A pak mu Ježíš, řekl: Jdi se umýt do Siloe. Je to velmi naturalistický pohled. Tady vidíme, že pomoc, záchrana je spjata se svobodou člověka, zda to přijmu nebo odmítnu. Bůh má své cesty, nabízí je a ty to můžeš přijmout anebo také odmítnout. A v tom je tvoje (naše) nebezpečí. Člověk má asi vždycky své představy, své proč. Tenhle člověk? Že by to říkal správně? Podle mě je tak málo schopný a já přece vím, jak to má být správně atd..atd. Je to určitá hrdost nebo spíš pýcha? Dost těžko se to definuje. A pak poslední část textu. Je to reakce jeho okolí. Uzdravený člověk je vidoucí a dostává se do určitého konfliktu s lidmi, kteří ho znali a pozorovali. On má v sobě něco, co vyvolává negativní reakce. Čím to může být? Setkání s Ježíšem Kristem vede uzdraveného slepce k tomu, že vidí náboženskou i politickou, situaci jinak než doposud. Možná si myslíme, že druhé přesvědčíme argumenty. Jemu o tohle nešlo, on se setkal s něčím naprosto přesahujícím lidské možnosti. Zda to lidé kolem něco přijmou nebo to odmítnou, o to se nestará. On se setkal s Boží mocí a tím si uvědomuje, že to není na něm. Odevzdává svůj život do božích rukou a také ty, kteří jsou kolem něho. A lidé si toho povšimli. Často se má za to, že věřící člověk je tak trochu zaslepený, nechce vidět realitu světa kolem sebe, ale tady je snad trošku ukázáno, že právě setkání s Boží mocí působí, že vidí jinak a lépe. Jedná se o vnitřní vidění. Víra člověku dává schopnost vidět věci v daleko větších souvislostech. Lidé vidí svět tak, že Bůh zlé trestá a dobré odměňuje, je to tak. Ale na druhé straně je to i jinak. On je mnohem větší, a naše představy – jsou pouze lidským viděním. Připomeňme si slova řeckého filosofa Sokrata, který řekl velkou moudrost - vím, že nic nevím. Člověk se snadno dostane do situace, že má za to, že Pána Boha moc dobře zná, a že ho vlastně nic nemůže překvapit. Proto se říká, v jakého Boha věříš takovýma očima se díváš na svět kolem sebe. Pokud ho vidíš jako Soudce, pak snadno druhé lidi posuzuješ a soudíš. Poselství evangelia 4. neděle postní může spočívat v tom, abychom byli otevřenými lidmi, abychom zůstali stále oslovitelní a mohl nás Ježíš obohatit o nové souvislosti a tak jsme měli větší podíl na jeho životě a mohli vnímat svět v širších souvislostech. Váš otec Josef